

شلاق و موج

هان ، ای پل شکسته تاریخ
ای شاهراه شوکت دیرین !
این بار تازیانه بیداد
- بی آن که پشت موج بخارد -
زخمی نشاند بر کمر تو !
این بار ضربه های شکست است
پدش رنج بی ثمر تو !

اکنون به زیر پای تو ای پل
خونی به جای آب روان است
تمثیل روح دربدر تو !

آن نیلگون خلیج که نامت
چون زورقی به سینه خودد داشت
اکنون به باد می سپرد گوش
بی آن که بشنود خبر تو !

آیا تو آن پلی که بهاران را
از روی دوش خویش گذر می داد ؟
با بیرقی چو قوس قزح رنگین
از فتح آفتاب خبر می داد ؟
بر تیغ او سپیده دمان شیری
رنگ طلا به خون جگر می داد
تا مزده آورد از ظفر تو ؟
یا ، این پل شکسته تر از موجی
در زیر تازیانه پاران ها ؟
آیا تویی که قافله آفتاب را
از پشت خود گذر نتوانی داد ؟
وین رایتی که بر سر خود داری
بازیچه سیاه نسیم است
در شام شوم بی سحر تو ؟

آیا تو آن پلی که پرزادان
چون در زلال جاری او غوطه ور شدند
آب از غرور جلوه دیگر یافت
آیینه گشت در نظر تو ؟
یا ، این پل گسسته تر از ابری
کز پل شکسته ویرانت
شبها دگر فرود نیاید ماه
در سیل خشمگین خروشان
ترسان ز واژگون شدنش در آب
آشفته خاطر ! ز خطر تو ؟

هان ، ای پل شکسته تاریخ !
راهی که بر تو چون رگ خونین دویده بود
از قلب شهرها خیر می داد ؟
آیا چه جسته بود در اعماق ؟
آیا چه دیده بود در آفاق ؟
آن مشتی ها چه کوفت بر این طاق -
کاین گونه نقش نیلی او رنگ خون گرفت ؟
کاین سان درون جمجمه پر طنین او
اندیشه ها خشونت جهل و جنون گرفت ؟

آن راه ، آن رگی که به هر سو دویده بود
از قلب تیرگی چه خبر آورد ؟
صبحی که می دمد چه تواند کرد در آسمان شعله ور تو ؟
آه ، ای پل شکسته پیروزی !
ای شاهزاده آتش و ابرشیم !
دیدی که باد فتنه ایام
پاشید خاک غم به سر تو ؟
این بار ، اشک تلخ شکست است
آئینه دار چشم تر تو ...

نادر نادرپور